

H O T Ă R Ă R E A nr.1-390/2025
cu privire la examinarea contestației adjunctului Procurorului General
interimar, Sergiu Brigai, împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică
nr.3-20/2025 din 31.01.2025

30 octombrie 2025

municipiul Chișinău

Examinând în procedură scrisă contestația înaintată de către adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-20/2025 din 31.01.2025, audiind informația prezentată de către domnul Dumitru Obadă, Consiliul Superior al Procurorilor-

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr.3-20/2025 din 31.01.2025, Colegiul de disciplină și etică a dispus respingerea contestației depuse de către adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, depusă împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2024, privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare pretins a fi comise de către procurorul în Procuratura raionului Sîngerei, Marian Ramașcan.

La data de xx.xx.2025, adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor contestația împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-20/2025 din 31.01.2025, solicitând anularea acesteia, anularea Deciziei Inspecției Procurorilor din xx.xx.2024 și adoptarea unei noi hotărâri, conform prevederilor art.86 alin.(3) lit. b) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de xx.xx.2024, Consiliul Superior al Procurorilor a înregistrat cu sesizarea adjunctului Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, cu privire la acțiunile/inacțiunile procurorului în Procuratura raionului Sîngerei, Marian Ramașcan, la adoptarea deciziilor procesuale în cadrul cauzei penale nr. xxxx, ce pot constitui abateri disciplinare.

Autorul sesizării a relatat că, la data de xx.xx.2024, procurorul în Procuratura raionului Sîngerei, Marian Ramașcan, a remis spre examinare în fond în Judecătoria Xxxxx, Sediul Xxxxx, cauza penală de învinuire a lui Xxxxx Xxxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal.

Potrivit actului de învinuire, în acțiunile lui Xxxxx Xxxxx s-a reținut faptul că,
[...]

Acțiunile lui Xxxxx Xxxxx au fost calificate potrivit art. 190 alin. (5) Cod penal - escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, condiții în care valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei .

În confirmarea vinovăției lui Xxxxx Xxxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, procurorul vizat a propus instanței o listă de probe.

Autorul sesizării și-a întemeiat demersul în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (3) din Codul de procedură penală, subliniind obligația organului de urmărire penală de a întreprinde toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei. În acest sens, organul de urmărire penală este ținut să evidențieze atât circumstanțele care probează vinovăția bănuțului, învinutului sau inculpatului, cât și pe cele care îl dezvinovățesc, precum și elementele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

În lumina acestor prevederi, autorul sesizării a apreciat că procurorul Marian Ramașcan, în exercițiul atribuțiilor sale de conducere a urmăririi penale în numele statului, nu a executat în mod corespunzător obligațiile stabilite la art. 52 CPP, ceea ce a avut drept consecință neasigurarea respectării principiului liberului acces la justiție, consacrat de art. 19 alin. (3) CPP.

Mai mult decât atât, autorul sesizării a arătat că nu au fost întreprinse toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea completă, sub toate aspectele și în mod obiectiv a circumstanțelor cauzei, aspect confirmat prin neelucidarea unor împrejurări esențiale, care au relevanță pentru cauză și care nu privesc aprecierea probelor administrate în instanța de judecată, după cum urmează:

- din probatoriul administrat în cauză rezultă că organul de urmărire penală nu a stabilit destinația sumei totale de xxx lei virate de pe contul SRL „Xxxx”, care constituie obiectul infracțiunii, și nici persoana care a încasat această sumă;

- probatoriul indică, de asemenea, că organul de urmărire penală nu a verificat declarațiile bănuțului Xxxxx Xxxxx și nu a examinat dacă SRL „Xxxx” a colaborat cu persoane juridice din Republica Xxxx în vederea livrării utilajului ce forma obiectul contractului;

- administratorul de insolabilitate al SRL „Xxxx”, Xxxx, nu a fost audiat pentru a fi verificate împrejurările relatate de Xxxxx Xxxxx referitoare la achiziția tractorului din Republica Turcia și la fluxul mijloacelor financiare de pe conturile bancare ale SRL „Xxxx”;

- dosarul licitației nu a fost examinat în cursul urmăririi penale, astfel încât nu au fost stabilite oferta prezentată de SRL „Xxxx” și actele confirmative depuse pentru desemnarea acesteia în calitate de câștigător.

În mod distinct, autorul sesizării a subliniat că, în procesul examinării de către Procuratura Generală a plângerii inculpatului Xxxxx Xxxxx, procurorul Marian Ramașcan a întocmit un plan prin care a constatat necesitatea revizuirii listei probelor, cu prezentarea probelor noi, pentru a elucida toate circumstanțele care au importanță pentru cauză, inclusiv și cele relatate în prezenta sesizare.

Acțiunile menționate urmau a fi realizate în faza de urmărire penală, pentru a respecta obligația legală de a întreprinde toate măsurile necesare în vederea cercetării complete, obiective și sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei.

Or, în toate cazurile și în toate etapele procesului penal, procurorii au responsabilitatea de a garanta, prin activitatea lor, respectarea statului de drept și menținerea ordinii publice, prin înfăptuirea unei justiții echitabile, imparțiale și efective. În acest sens, Consiliul Consultativ al Procurorilor Europeni, în Avizul nr. 9 (2014), statuează ca principiu că urmărirea penală trebuie condusă cu fermitate, dar în mod echitabil, având în vedere exclusiv probele administrate.

Autorul sesizării a apreciat că, prin modul de abordare a cauzei, procurorul a manifestat o atitudine caracterizată de neglijență și lipsă de profesionalism în exercitarea atribuțiilor specifice unei persoane cu funcție de demnitate publică, iar acțiunile acestuia constituie abateri disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Pornind de la circumstanțele de fapt expuse, autorul sesizării a considerat că au fost încălcate dispozițiile art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 privind Procuratura, potrivit cărora procurorul este obligat să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

În temeiul prevederilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor, pentru examinarea acțiunilor procurorului din cadrul Procuraturii raionului Sîngerei, Marian Ramașcan.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

Prin decizia din xx.xx.2024, Inspecția procurorilor a decis încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura raionului Sîngerei, Marian Ramașcan, din motiv că nu a fost identificat temei de tragere la răspundere disciplinară.

Potrivit celor reținute de Inspecția procurorilor cu privire la alegațiile formulate de autorul sesizării, examinarea materialelor dosarului a relevat următoarele:

În ceea ce privește pretinsa lipsă a investigației privind traseul sumei de xx lei, care constituie obiectul infracțiunii, procurorul Marian Ramașcan a explicat următoarele: *„Referitor la acuzația expusă în sesizare, potrivit căreia organul de urmărire penală nu a stabilit destinația sumei de x lei transferată de pe contul Primăriei Xxxxx Xxxxx către SRL «Xxxx», se poate comunica că, în cadrul urmăririi penale, a fost ridicat rulajul mijloacelor bănești din contul SRL «Xxxx», stabilindu-se că SRL «Xxxx» a transferat suma de x lei către SRL «Xxxxxx» pentru procurarea producției agricole, și nu pentru achiziția tractorului și a utilajului specificat în contract. Restul banilor a fost convertit în euro, suma de xx euro fiind transferată către întreprinderea «Xxxxxxx Xxxxxx», al cărei obiect de activitate este producerea de remorci și semiremorci pentru scopuri agricole, și nu de tractoare.”*

În corespundere cu prevederile art.3 alin.(4) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, procurorul își exercită activitatea în mod independent, bazându-se pe principiile legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale. Aceste principii garantează procurorului dreptul de a lua decizii în mod unipersonal, fără a fi supus unui control privind oportunitatea deciziilor sale de soluționare a cauzei penale. Astfel, Inspecția Procurorilor nu poate interveni în evaluarea oportunității acestor decizii sau în aprecierea temeiniciei soluțiilor adoptate de procuror.

La caz, procurorul Marian Ramașcan, în baza competențelor sale legale, a apreciat că investigațiile efectuate asupra tranzacțiilor financiare, inclusiv ridicarea rulajului bancar și verificarea destinației sumelor transferate, erau suficiente pentru a stabili traseul banilor. Inspecția a subliniat că, în cadrul procedurii disciplinare, nu se

poate analiza oportunitatea deciziilor procesuale ale procurorului, iar pentru a se stabili o abatere disciplinară este esențial să fie dovedită reaua-credință a acestuia.

Prin decizia emisă, Inspecția procurorilor a reținut că, în ceea ce privește pretinsa neverificare a declarațiilor bănuțului Xxxxx Xxxxx – care susținea că utilajele urmau să fie livrate din Xxxx – nu a fost confirmată existența unor colaborări între SRL „Xxxx” și persoane juridice din Republica Xxxx pentru livrarea utilajului ce constituia obiectul contractului.

În explicațiile sale, procurorul Marian Ramașcan a menționat că „declarațiile inculpatului Xxxxx Xxxxx, potrivit cărora ar fi importat utilajul specificat în contract, nu au fost confirmate, întrucât acest utilaj nu a fost livrat Primăriei Xxxxx Xxxxx, iar locul în care s-ar afla nu este cunoscut”.

În consecință, Inspecția procurorilor a constatat că procurorul a apreciat că informațiile oferite de bănuț nu erau susținute de probe și nu se confirmau prin alte mijloace de probă administrate în dosar.

În speță, procurorul Marian Ramașcan a explicat în mod clar modul în care a gestionat informațiile și probele relevante, inclusiv declarațiile bănuțului Xxxxx Xxxxx. Acesta a evaluat declarațiile în ansamblul probatoriului și a concluzionat că ele nu erau susținute de elemente obiective.

Potrivit Inspecției procurorilor, în absența unor indicii de rea-credință sau de acțiune intenționată de a ascunde probe ori de a denatura procesul penal, nu există temei pentru a considera comportamentul procurorului drept abatere disciplinară. Procurorul a acționat în limitele prerogativelor legale, având competența de a aprecia relevanța și forța probantă a fiecărei probe, inclusiv a declarațiilor bănuțului.

În partea ce viza lipsa audierii administratorului de insolabilitate al SRL „Xxxx” în vederea elucidării împrejurărilor relatate de către Xxxxx Xxxxx și a fluxului financiar de pe conturile bancare ale SRL „Xxxx”, Inspecția a menționat că procurorul Marian Ramașcan a explicat că administratorul de insolabilitate, Xxxx Xxxxxx, convenise să ofere informații suplimentare ulterior.

De asemenea, procurorul a considerat că declarațiile lui Xxxx Xxxxxx nu erau esențiale în acel moment al urmăririi penale.

Stabilirea fluxului mijloacelor financiare de pe conturile bancare ale SRL „Xxxx” prin audierea lui Xxxx Xxxxxx a fost, de asemenea, considerată inutilă, deoarece la materialele cauzei penale era anexată informația privind rulajul banilor în contul SRL „Xxxx”, care fusese examinată, iar Xxxx Xxxxxx nu dispunea oricum de asemenea date.

Astfel, procurorul a apreciat că declarațiile administratorului de insolabilitate Xxxx Xxxxxx nu aveau relevanță imediată pentru soluționarea cazului și convenise ca acesta să își depună declarațiile în fața instanței, în cadrul cercetării judecătorești, prin prezentarea de probe suplimentare, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Inspecția procurorilor a afirmat că procurorul beneficia de independență procesuală și avea dreptul să aprecieze, în funcție de context, etapele procesuale, momentul și necesitatea administrării anumitor probe.

Cu privire la argumentul ce viza omiterea analizei dosarului licitației care a stat la baza încheierii contractului cu Primăria Xxxxx Xxxxx, Inspecția a constatat că, referitor la dosarul licitației, procurorul a argumentat că, la etapa expedierii dosarului în

instanță, având în vedere principiul liberei aprecieri a probelor, a considerat că probele deja administrate în cadrul urmăririi penale erau suficiente pentru a susține acuzațiile.

Prin urmare, procurorul a apreciat că, având în vedere informațiile deja adunate, nu era necesar să efectueze o analiză suplimentară a dosarului licației în cadrul urmăririi penale, urmând ca instanța de judecată să analizeze în mod corespunzător probatoriul în timpul cercetării judecătorești.

Inspekția procurorilor a reținut că este dreptul procurorului să decidă care probe trebuie administrate și modul de apreciere a acestora, în conformitate cu principiul independenței decizionale conferit de lege.

În cadrul urmăririi penale, procurorul avea competența de a lua decizii unipersonale privind modul de administrare a probelor și gradul de relevanță al fiecărui element din dosar pentru soluționarea cauzei.

Totodată, procurorul era îndreptățit să aprecieze măsura în care probele administrate erau suficiente pentru confirmarea acuzațiilor, precum și necesitatea administrării unor probe suplimentare.

În mod generic, Inspekția a reținut că procurorul nu avea obligația legală de a administra toate probele posibile în cadrul urmăririi penale, atât timp cât probele existente erau suficiente pentru a susține acuzațiile.

Articolul 345 din Codul de procedură penală prevedea că, la ședința preliminară, instanța putea soluționa cererile părților legate de administrarea probelor.

De asemenea, instanța avea competența de a evalua probele în cadrul cercetării judecătorești, apreciind relevanța și utilitatea acestora în contextul cauzei.

În formularea concluziilor asupra speței, Inspekția a făcut trimitere la prevederile art. 293 alin. (6) din Codul de procedură penală: „După ce au luat cunoștință de materialele urmăririi penale, persoanele menționate la alin. (1) pot formula cereri noi în legătură cu urmărirea penală sau de completare a urmăririi penale, care se soluționează conform prevederilor art. 245-247. Prevederile art. 295 se aplică în mod corespunzător.”

În considerarea celor expuse, Inspekția procurorilor a reținut că, potrivit proceselor-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale din xx.xx.2024, nici inculpatul, nici apărătorul său nu înaintaseră cereri sau obiecții privind urmărirea penală. Iar art. 297 alin. (4) din Codul de procedură penală prevede expres că „toate cererile, plângerile și demersurile înaintate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către instanța care judecă cauza”.

Referitor la garanțiile unui proces echitabil, Curtea Europeană a stabilit că imparțialitatea judecătorului/procurorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ține cont de convingerile personale sau interesele dintr-o anumită cauză, cât și conform unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul/procurorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială rezonabilă sub acest aspect (cauza Demicoli v. Malta, nr. 13057/87, hotărârea din 27.08.1991, §40).

Interpretarea normei de drept material de către procuror constituia, în realitate, o modalitate de aplicare concretă a legii și, dacă era realizată cu bună-credință, rațional, argumentat și rezonabil, nu putea constitui abatere disciplinară, întrucât ținea de competențele legale ale procurorului.

Pornind de la aceste criterii, Inspekția procurorilor a verificat, pe de o parte, dacă actele adoptate de procuror erau motivate prin prisma probatoriului administrat și a cadrului normativ incident, iar pe de altă parte, dacă în controlul judiciar au fost

declarate nule acte sau acțiuni ale procurorului ca urmare a îndeplinirii lor cu încălcarea normelor imperative.

Potrivit proceselor-verbale prezentate, s-a constatat că nici învinuitul, nici apărătorul său nu au formulat contestații ale acțiunilor întreprinse și nici cereri sau obiecții la finalizarea urmăririi penale ori la prezentarea materialelor cauzei penale.

Raportat la acțiunile și deciziile procurorului, acestea puteau fi contestate în ordinea stabilită de legislația procesual penală. Astfel, în procedura de verificare disciplinară, inspectorul nu își putea aroga competențele procurorului ierarhic superior sau pe cele ale instanței, neputând substitui aceste autorități.

În această ordine de idei, referitor la argumentele expuse în sesizare, potrivit cărora procurorul Marian Ramașcan ar fi comis acțiuni sau inacțiuni ce ar constitui abateri disciplinare, verificarea realizată de Inspecția procurorilor nu a relevat existența unor acțiuni ale procurorului săvârșite irațional, neargumentat, cu rea-credință sau abuziv. Nu s-a constatat nicio încălcare a normelor procesual penale ori materiale sau alte circumstanțe care să permită angajarea răspunderii disciplinare.

În consecință, prin decizia emisă la xx.xx.2024, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului din cadrul Procuraturii raionului Sîngerei, Marian Ramașcan, din cauza lipsei abaterii disciplinare.

Manifestând dezacord față de soluția Inspecției procurorilor, la data de xx.xx.2024, adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, a depus o contestație, solicitând Colegiului de disciplină și etică anularea deciziei și aplicarea unei sancțiuni disciplinare procurorului vizat.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-20/2025 din 31.01.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de către adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2024, privind faptele ce puteau constitui abateri disciplinare comise de procurorul din Procuratura raionului Sîngerei, Marian Ramașcan.

În acest sens, Colegiul de disciplină și etică a reținut că, în conținutul contestației din xx.xx.2024, adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, a indicat că nu era de acord cu decizia adoptată de către Inspecția procurorilor, considerând că aceasta era neîntemeiată și pasibilă desființării.

Colegiul a menționat că autorul sesizării făcea referire, în contestația depusă, la fapte ce prezentau pretinse abateri disciplinare, invocând, în esență, abateri ce derivau din activitatea de efectuare a acțiunilor de urmărire penală și, în special, din plenitudinea efectuării urmăririi penale.

Cu referire la caz, Colegiul a constatat că Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei. Astfel, în acțiunile procurorului Marian Ramașcan nu au fost identificate temeieri rezonabile care să demonstreze comiterea unei abateri disciplinare pasibile de angajare a răspunderii potrivit Legii cu privire la Procuratură.

Colegiul a evidențiat, în mod generic, că, în particular, contestatarul invocă faptul că procurorul din Procuratura raionului Sîngerei, Marian Ramașcan, în cadrul conducerii urmăririi penale pe cauza penală nr. xxxx, nu luase toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei,

astfel încât să evidențieze atât circumstanțele care dovedeau vinovăția bănuțitului, învinuitului sau inculpatului, cât și pe cele care îl dezvinovățeau ori care îi atenuau sau agravau răspunderea, încălcând astfel prevederile art. 19 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul a reținut că abaterea disciplinară consta într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale sau administrative impuse procurorilor prin legi, regulamente sau ordine de serviciu, comisă cu intenție ori din neglijență gravă.

De altfel, în art. 38 din Legea cu privire la Procuratură, legiuitorul a stabilit expres și exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile care constituiau abateri disciplinare.

În acest sens, Colegiul a reținut necesitatea distincției între încălcarea normelor de procedură, ca greșeală ce putea fi cenzurată pe calea controlului ierarhic superior sau, după caz, de către judecătorul de instrucție ori instanța de judecată, și nerespectarea normelor de procedură în context disciplinar.

Potrivit lucrărilor procedurii disciplinare, s-a atestat că dosarul penal vizat se afla, la acel moment, în etapa examinării în fond la Judecătoria Xxxxx, sediul Sîngerei (xxxxx), urmând ca asupra vinovăției persoanei puse sub învinuire să se expună instanța de judecată prin sentință.

Colegiul a învederat că procesul era în etapa judecării cauzei și că, nefiind adoptată o soluție finală, procurorul își putea exercita atribuțiile procesuale, inclusiv în vederea prezentării probelor suplimentare, în conformitate cu prevederile art. 375 din Codul de procedură penală, potrivit căruia „la cererea părților, în caz de necesitate, la judecarea cauzei, instanța poate efectua, în condițiile prezentului cod, alte acțiuni procesuale pentru constatarea circumstanțelor cauzei”.

Mai mult, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, procurorul își exercita activitatea în mod independent, bazându-se pe principiile legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale. Aceste principii îi garantau procurorului dreptul de a lua decizii unipersonale, fără a fi supus controlului asupra oportunității măsurilor procesuale adoptate.

Raportat situației, procurorul Marian Ramașcan a apreciat, în baza competențelor sale legale, că investigațiile efectuate asupra tranzacțiilor financiare, inclusiv ridicarea rulajului bancar și verificarea destinației sumelor transferate, erau suficiente pentru a stabili traseul banilor.

A fost subliniat faptul că, în cadrul procedurii disciplinare, nu putea fi analizată oportunitatea deciziilor procesuale ale procurorului, iar pentru a se stabili o abatere disciplinară era esențială probarea relei-credințe.

Colegiul a evidențiat că procurorul era cel care, prin analiza probelor acumulate, decidea dacă investigația putea fi finalizată și dacă probele susțineau acuzațiile. Atunci când considera că toate circumstanțele fuseseră lămurite și probele erau suficiente, procurorul dispunea trimiterea cauzei în judecată.

În aceste circumstanțe, procurorul, conducându-se după propria convingere, considerând că probele acumulate erau suficiente pentru dovedirea vinovăției persoanei investigate și pentru susținerea învinuirii în instanță, expediase cauza în judecată, iar în situația în care părțile nu erau de acord cu soluțiile adoptate în cadrul judecării cauzei, aveau dreptul să utilizeze căile de atac.

În argumentarea poziției sale, Colegiul a considerat relevante constatările jurisprudenței CEDO privind garanțiile unui proces echitabil, în care s-a stabilit că imparțialitatea judecătorului sau procurorului se aprecia atât în baza unei analize subiective, privind convingerile personale sau interesele, cât și în baza unui test obiectiv, privind garanțiile suficiente pentru excluderea oricărei îndoieli motivate (cauza *Demicoli v. Malta*, nr. 13057/87, Hotărârea din 27.08.1991, §40). Interpretarea normei de drept material de către procuror reprezenta o modalitate de aplicare concretă a legii și, dacă era realizată cu bună-credință, rațional, argumentat și rezonabil, nu putea constitui abatere disciplinară, întrucât făcea parte din competențele sale legale.

În lumina celor constatate, Colegiul a reținut că aceste alegații sau omisiuni, astfel cum au fost prezentate în acțiunea disciplinară, vizau modalitatea concretă de soluționare a cauzei de către procurorul de caz și soluția procesuală adoptată, aspecte supuse controlului judiciar.

În contextul situației de fapt, rezultată din verificările efectuate de Inspekția procurorilor și din actele anexate la cauza disciplinară, Colegiul a apreciat că nu se putea reține existența unor indicii care să contureze săvârșirea de către procurorul Marian Ramașcan a unor abateri disciplinare, nefiind stabilită încălcarea normelor procesual-penale sau materiale ori a altor circumstanțe care să permită angajarea răspunderii disciplinare.

În completare, Colegiul a menționat că, în procesul de verificare disciplinară, nici inspectorul și nici Colegiul nu își puteau aroga competențele procurorului ierarhic superior sau ale instanței de judecată, fiind în imposibilitate de a le substitui.

Aprecierile privind vinovăția disciplinară trebuiau să rezulte exclusiv din constatări realizate dincolo de orice dubiu rezonabil. În cadrul verificării, Inspekția procurorilor a conchis corect că nu identificase probe care să demonstreze că procurorul de caz ar fi acționat cu rea-credință.

În esență, Colegiul de disciplină și etică a confirmat legalitatea și temeinicia deciziei Inspekției procurorilor privind încetarea procedurii disciplinare, reținând că acțiunile procurorului Marian Ramașcan nu întruneau condițiile necesare pentru a fi considerate abatere disciplinară, iar contestația depusă împotriva acestei decizii era neîntemeiată.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de xx.xx.2025, adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-20/2025 din 31.01.2025.

În motivarea contestației depuse, domnul Sergiu Brigai a invocat că, aferent netemeinicii hotărârii Colegiului, este de menționat că drept motiv esențial pentru care a fost sesizată Inspekția în vederea demarării procedurii disciplinare în privința procurorului vizat a fost indicată îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu de către acesta la instrumentarea cauzei penale împotriva lui Nicolae Lungu, acuzat de escrocherie conform art.190 alin.(5) Cod penal, cauză care a fost expediată cu rechizitoriu în instanța de judecată.

Prin urmare, această investigație disciplinară, în sine, urma să răspundă la întrebarea dacă acțiunile sau inacțiunile procurorului, sub aspectul îndeplinirii

necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu la instrumentarea cauzei penale, întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare invocate în actul de sesizare.

La caz, autorul contestației menționează că procurorul Marian Ramașcan, conducând în numele statului urmărirea penală, nu a îndeplinit corespunzător atribuțiile prevăzute de art.52 CPP și, ca rezultat, nu a asigurat respectarea principiului liberului acces la justiție prevăzut de art.19 alin.(3) CPP.

Autorul contestației a reiterat argumentele formulate anterior în contestația împotriva deciziei din xx.xx.2024, subliniind caracterul similar al motivelor prezentate și solicitând ca acestea să fie analizate și apreciate în contextul examinării prezentei contestații.

Prin urmare, domnul Sergiu Brigai, prin contestația depusă, a solicitat admiterea acesteia și anularea, ca fiind neîntemeiată, a Hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 3-20/2025, anularea deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2024 adoptată urmare a examinării sesizării în privința procurorului în Procuratura raionului Sîngerei, Marian Ramașcan, precum și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie constatată abaterea disciplinară și aplicată sancțiunea disciplinară în privința acestuia.

V.Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor:

Consiliul notează că, potrivit pct.9.5 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor¹, act instituțional revizuit prin Hotărârea nr.1-40/2025 din 20.02.2025, Consiliul Superior al Procurorilor poate examina, în procedură scrisă și fără citarea părților, contestațiile împotriva hotărârilor de încetare a procedurii disciplinare, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse în termenul prevăzut la pct. 9.6.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Contestatarul Sergiu Brigai nu a formulat cereri de administrare a altor dovezi, de natură a susține sau a completa susținerile din contestație.

Procurorul Marian Ramașcan, vizat în procedura disciplinară, la data de 29.10.2025 a înaintat Consiliului o adresare prin care a comunicat că dosarul cauzei penale de acuzare a lui Xxxxx Xxxxx în baza art. 190 alin. (5) Cod penal este la etapa cercetării judecătorești, care se petrece în lipsa acestuia, pe motiv că a fost anunțat în căutare. A învederat, cu caracter suplimentar, că în partea ce ține de explicațiile sale pe marginea contestației examinate, își susține explicațiile care se regăsesc la materialele procedurii disciplinare. Suplimentar, a adus al cunoștință că, în cadrul cercetării judecătorești, acuzarea adusă lui Xxxxx Xxxxx nu a fost modificată. În același context, a solicitat examinarea contestației în lipsa sa.

În sprijinul celor constatate, *inspectorul* a întocmit o referință în care a susținut că argumentele contestatarului urmează a fi analizate în măsura în care aceste susțineri corespund probatoriului administrat și cadrului legal incident, precum și de ce faptele imputate procurorului nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare invocate.

¹ Aprobare prin Hotărârea nr.12-225/2016 din 14.09.2016

În referința precizată inspectorul a susținut că, în decizia din xx.xx.2024, Inspecția procurorilor a făcut o analiză detaliată a tuturor circumstanțelor speței penale, iar în cadrul verificărilor efectuate asupra faptelor invocate în sesizarea adjunctului Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, Inspecția procurorilor a constatat că nu au fost identificate acțiuni sau inacțiuni ale procurorului Marian Ramașcan care să fi fost comise în mod neargumentat, cu rea-credință, abuziv ori contrar normelor de procedură penală.

Totodată, a învederat că actele procesuale adoptate de procurorul Marian Ramașcan în cauza penală nr.xxxx se înscriu în limitele competenței sale funcționale, iar eventualele neconcordanțe privind evaluarea probatoriului țin exclusiv de aprecierea instanței de judecată, în temeiul art.297 alin.(4) Cod de procedură penală, potrivit căruia toate cererile și plângerile înaintate după trimiterea cauzei în instanță se soluționează de către instanța investită.

Prin urmare, Inspecția procurorilor a constatat că actele procesuale adoptate de procurorul Marian Ramașcan nu depășesc atribuțiile sale de competență și că eventualele divergențe asupra aprecierii probelor nu pot constitui temei pentru angajarea răspunderii disciplinare, acestea fiind chestiuni ce se soluționează exclusiv în cadrul procedurii judiciare. Cadrul normativ aplicabil - art.293 alin.(6), art.327 și art.345 din Codul de procedură penală - permite ca, după trimiterea cauzei în instanță, eventualele cereri privind completarea urmăririi penale sau prezentarea probelor noi să fie examinate de instanța de judecată.

De asemenea, Inspecția procurorilor a subliniat că, potrivit cadrului legal incident, răspunderea disciplinară a procurorului nu poate fi angajată exclusiv în temeiul unei opinii diferite asupra modului de interpretare și apreciere a probelor. Lipsa unei încălcări vădite a legii, a unei manifestări de rea-credință sau a unui abuz procesual exclude aplicarea oricărei sancțiuni disciplinare.

A precizat că, în rezultatul verificării disciplinare, inclusiv materialele suplimentare prezentate în ședințele Colegiului de disciplină și etică, au fost apreciate ca fiind juste de către Colegiul de disciplină și etică, motiv pentru care, prin Hotărârea nr.3-20/2025 din 31.01.2025, s-a dispus respingerea contestației depuse de adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2024.

În concluzie, inspectorul a solicitat respingerea contestației și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-20/2025 din 31.01.2025.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Examinând contestația depusă de adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, argumentele prezentate în susținerea dezacordului cu Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-20/2025 din 31.01.2025, poziția exprimată de reprezentantul Inspecției procurorilor, argumentele invocate în hotărârea criticată, precum și aspectele aferente procedurii disciplinare, Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează asupra necesității respingerii contestației.

Pentru motivarea concluziei formulate vor fi expuse *infra* raționamentele de fapt și de drept, de care s-a condus Consiliul Superior al Procurorilor la adoptarea hotărârii sale pe acest caz.

Consiliul apreciază drept legală și întemeiată Hotărârea Colegiului de disciplină și etică, aceasta conținând clarificări adecvate privind cauzele respingerii contestației și circumstanțe compatibile cu analiza situației care a constituit obiect al procedurii disciplinare, aliniindu-se totodată substanței concluziilor formulate în hotărârea contestată.

Din fondul materialelor cauzei rezultă, că adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, își întemeiază contestația pe presupusa săvârșire de către procurorul Marian Ramașcan a unor abateri disciplinare constând în încălcarea prevederilor Codului de procedură penală, prin modul necorespunzător de îndeplinire a atribuțiilor procesual-decizionale.

Pe această dimensiune, Consiliul Superior al Procurorilor notează că contestația formulată de Sergiu Brigai împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică reprezintă, în esență, o reiterare a criticilor deja exprimate în sesizarea inițială și în contestația depusă împotriva deciziei Inspecției procurorilor. Exprimarea unui simplu dezacord față de soluția adoptată, în lipsa unor argumente solide care să demonstreze netemeinicia sau ilegalitatea hotărârii contestate, nu constituie un temei valid de admitere a contestației.

În conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, activitatea procesual-penală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului realizat de către procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judecătoresc. O altă formă de control a activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în activitatea acestuia.

Prin urmare, orice soluție emisă de procuror se contestă în ordinea și condițiile legale, iar persoanele ale căror drepturi sunt vizate în procedurile respective sunt în drept să urmeze conduita prescrisă de lege.

Potrivit materialelor și informațiilor administrate în cadrul examinării contestației de referință, Consiliul Superior al Procurorilor constată că autorul sesizării își exprimă, în fond, dezacordul cu activitatea procesuală și decizional-procesuală a procurorului Marian Ramașcan în instrumentarea cauzei penale de învinuire a lui Nicolae Lungu acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) din Codul penal.

Față de considerentele expuse, Consiliul reține că actele și soluțiile emise de procuror în exercitarea urmăririi penale, precum și acțiunile pretins vătămătoare ale drepturilor și libertăților persoanelor, sunt supuse controlului ierarhic sau judecătoresc, potrivit art. 313 din Codul de procedură penală. Rolul căilor de atac și al dispozițiilor procesuale este acela de a asigura respectarea drepturilor procesuale și de a corecta eventualele omisiuni ale organului de urmărire penală sau ale procurorului. Doar în situațiile excepționale în care procurorul a acționat cu rea-credință sau a comis o omisiune care a prejudiciat grav interesele justiției ori drepturile părților, poate fi reținută o abatere disciplinară.

În această ordine de idei, Consiliul consideră afirmația contestatarului Sergiu Brigai, privind îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu la instrumentarea cauzei penale menționate, nefondată or, Inspecția procurorilor a constatat că nu au fost identificate acțiuni sau inacțiuni ale procurorului Marian Ramașcan care să fi fost comise în mod neargumentat, cu rea-credință, abuziv sau contrar normelor de procedură penală.

Mai mult de atât, Inspecția a reținut că actele procesuale adoptate de procurorul Marian Ramașcan în cauza penală nr.xxxx, se înscriu în limitele competenței sale funcționale, iar eventualele neconcordanțe privind evaluarea probatoriului țin exclusiv de aprecierea instanței de judecată, în temeiul art.297 alin.(4) Cod de procedură penală, potrivit căruia toate cererile și plângerile înaintate după trimiterea cauzei în instanță se soluționează de către instanța investită.

Într-o formă extinsă, Consiliul ia act, cu caracter prioritar, de faptul că Inspecția procurorilor a constatat că procurorul Marian Ramașcan a acționat în limitele competenței legale, fără a depăși atribuțiile funcției. Divergențele privind aprecierea probelor țin de evaluarea judiciară a cauzei și nu pot fundamenta răspunderea disciplinară. Or, conform art.293 alin. (6), art. 327 și art. 345 CPP, eventualele cereri de completare a urmăririi penale sau de administrare a probelor noi sunt de competența instanței de judecată, după sesizarea acesteia.

În analiza argumentului invocat de către contestatar referitor la lipsa investigării traseului sumei de xxxx lei, obiect al infracțiunii, Inspecția procurorilor a examinat explicațiile procurorului și a constatat că acesta a efectuat verificări privind fluxul financiar și a dispus măsuri de analiză a actelor bancare și contabile relevante.

Sub acest aspect, afirmația autorului sesizării referitoare la o pretinsă neglijență în investigarea circumstanțelor își pierde temeinica juridică, or potrivit normelor legale aplicabile, procurorul nu poate fi tras la răspundere disciplinară exclusiv pe motivul unei aprecieri sau interpretări diferite a probelor. Absența unei încălcări evidente a legii, a unei conduite de rea-credință sau a unui abuz procedural împiedică aplicarea oricărei sancțiuni disciplinare.

Având în vedere decizia Inspecției precum și hotărârea Colegiului de disciplină și etică, se constată că în activitatea procesual-decizională a procurorului nu se identifică elemente care să justifice tragerea la răspundere disciplinară. Se reține în mod special că gestionarea cauzei și adoptarea soluțiilor au fost realizate în limitele competenței legale, reflectând o calibrare tactică a acuzării, iar evaluarea probelor și deciziile adoptate nu constituie manifestări de rea-credință, abuz procedural sau încălcare vădită a legii. Totodată, la momentul analizat, cauza penală în cadrul căreia s-ar fi presupus acțiuni necorespunzătoare ale procurorului se afla în etapa cercetării judecătorești, fără a fi modificată încadrarea juridică a acuzațiilor formulate. În aceste condiții, nu există temei pentru angajarea răspunderii disciplinare.

Conform art.3 alin. (4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură „*Procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Alin.(6) din același articol prevede că, „ în condițiile prevederilor art. 13 din prezenta lege și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești”*.

Potrivit prevederilor art.27 alin.(1) din Codul de procedură penală „*Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate ”*.

În conformitate cu art. 46 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, procedura disciplinară trebuie să stabilească în mod clar faptele imputate procurorului și circumstanțele în care acestea au fost comise, având la bază probe clare. Criticile formulate de contestatară, inclusiv cele privind aprecierea probatoriului, nu pot constitui

premise suficiente pentru tragerea la răspundere disciplinară, în absența unor fapte concrete ce să întrunească elementele abaterii disciplinare. Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează că procedura de verificare efectuată de Inspekția procurorilor a fost completă, obiectivă și în deplină conformitate cu normele legale, nefiind identificate abateri disciplinare sau încălcări ale normelor deontologice care să justifice sancționarea procurorilor vizați. Având în vedere argumentele expuse, Consiliul Superior al Procurorilor decide respingerea contestației și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-20/2025 din 31.01.2025 ca fiind legală și întemeiată pe o analiză obiectivă și completă a probelor administrate.

Pornind de la raționamentele expuse *supra*, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 8 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; pct. 9.11 lit. a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor; pct. 81 lit.a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică Consiliul Superior al Procurorilor–

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația înaintată de către adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-20/2025 din 31.01.2025.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ